

SUYUMUZU, YAŞAMIMIZI SATIYORLAR

www.suplatformu.net

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu

EKOSİSTEMİ VE ÇEVREYİ DÜŞÜNDÜKLERİNİ SÖYLÜYORLAR AMA!

Sürekli “su kıtlığı”ndan bahsedenler, kirlenmeden kaynaklanan suyun kalitesindeki bozulmadan hiç söz etmiyorlar. İçilebilir kalitedeki tonlarca temiz suyu sanayi üretiminde kullanan şirketlerin su hakkımızda saldırı bununla da kalmıyor.

Tertemiz aldıkları suyu üretim süreçlerinde kirletip, artırmadan tekrar doğaya geri veriyorlar. Böylece, kullandıkları sudan çok daha büyük miktarlarda yer altı ve yer üstü suyunu zehirleyerek halkın sağlığını ve ekosistemin varlığını tehlikeye atıyorlar.

Bir yandan çevre ve ekosistemi önemsiyor görünüp, bir yandan da “nehirlerimiz boşa (denize) akıyor” diyerek

tutarsızlıklarını ortaya koyuyorlar. Oysa, biz insanlar su kaynaklarının varlığını ve kalitesini korumayı başararsak ekosistemi var etmeye devam edebiliriz.

Hindistan’da aynı nehrin üzerine 8 baraj inşa edildikten sonra “nehrin denize akışı önlenmiş” ama ortada nehirden eser bile kalmamıştır. Rusya’daki Aral gölü de sözde “çevreci” anlayıştan payını almış ve bugün tamamen kuruma noktasına gelmiştir.

“Nehir boşa akmasın” demek; su hakkını piyasaya teslim etmek ve bu en temel hakkı parayla ölçmeye kalkmak akarsuların, halkların yaşamını ve tüm ekosistemi yeryüzünden tamamen silmektir.

YA PARAYI BİLMİYEN / KULLANMAYAN CANLILAR NE OLACAK?

İnsanların dışında kalan ve suya bağlı yaşamını sürdüren ama parayı yaşamında kullanmayan, bilmeyen, tanımayan diğer canlılar ne yapacak?

Onların suya erişememeleri sonucunda yok olmaları neye mal olacak? Eksikliklerin yaratacağı sorunları paraya vurmaları para ile ölçmek olası mı?

Ergene havzasını, Gediz nehrini, Porsuk çayını, Menderes havzasını para ile geri getirebilir miyiz? Suyun parasal değeri yoktur, değersiz olduğu için değil tersine değerine paha biçilemeyeceği için parayla ölçülemez. Kısacası suyu paraya vurmaları zor bir iş; bu anlamda suyun yönetimi, şirketlerin

kâr histerisine terk edilemeyecek önemdedir. Çünkü suyun özelleştirilmesi kıtlaşması demektir.

Su kıtlığı ise;

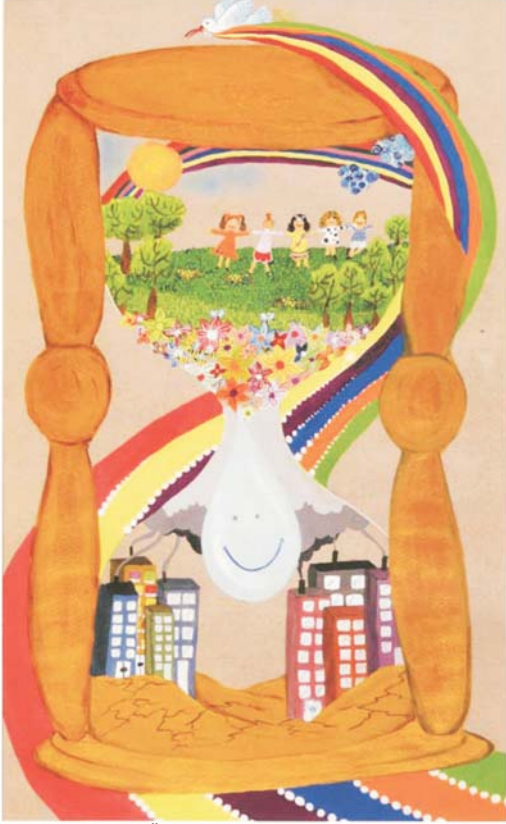
- Kadınlar için; daha uzun yollar kat etmek,
- Bebekler ve çocuklar için; minik bedenlerini hızla su kaybetmesi ve su kirliliği yüzünden ölmek,

- Köylüler ve yoksul halklar için; açlık ya da tüm insan, hayvan ve bitkiler için; ölüm demektir. Çünkü canlı yaşam için gerekli olan suyun yerine geçebilecek başka sıvı yoktur.

Suyu özelleştirmeyerek, suyun ticarileşmesine karşı hep birlikte mücadele ederek kıtlığı bolluğa çevirebiliriz.

Fatma Sultan Yaman, İstanbul/Şakir Demir İlköğretim Okulu, 7-A, “Şehri Terk”, suluboya ve püskürtme, 50x30

Ceyda Çağlayan, Bursa/Özel Tan Okulları, 8-B, "Çok Geç Olmasın", guaj, 30x50

"KENTSEL SU MUTABAKATI" İÇİN HANGİ ARAÇLARI KULLANACAKLAR?

Yer üstünde mevcut su kaynaklarımızı tüketip bitirdiler, yetmedi. Şimdi de yer altı su kaynaklarımıza göz diktiler. Sıra, nehirlerimizin yollarını değiştirmeye geldi. Yer altı sularını da çekerek su havzalarına ve bütün akarsulara can veren kaynakların kurumasına yol açacaklar. Kentsel su sistemlerine "etkili ve verimli" kılmak için neler yapacaklar? Yalnızca dereleri, gölleri ve barajları değil, şehirlerdeki su dağıtım şebekelerini, İSKİ'leri, ASKİ'leri de şirketlere satacaklar. Şirketlerin tek hedefi daha fazla kâr etmektir. Daha fazla kâr etmek ise, ancak bir yandan suyun fiyatını sürekli artırırken, diğer yandan da maliyetleri en aza indirmekle mümkündür.

SADECE KENT SULARINI MI SATIŞA ÇIKARDILAR?

HAYIR!

Kırlardaki dereleri, gölleri, göletleri de satışa çıkarıyorlar. Bugüne kadar Sulama Birlikleri ile çiftçilere sattıkları suyu şimdi şirketler aracılığıyla satmak için yasalar hazırlıyorlar. Sulama Birliklerinin görevlerini Devlet Su İşleri'ne, sonra da suyu çiftçilere satsın diye şirketlere devredecekler. Şirketler çiftçinin tarlasına kontrollü su sayaçları koyacak, su parasını ödeyemeyen çiftçi ürününü sulayamayacak ve mahsul tarlada kuruyacak. Mazot, tohum, zirai ilaç, gübre kredilerinden sonra küçük çiftçiler, artık su için de kredi almaya, borçlanmaya başlayacak.

"KENTSEL SU MUTABAKATI" İLE NEYİ KASTEDİYORLAR?

Su şirketleri ile hükümetlere göre susuzluğun temel sebebi halkların, küçük çiftçilerin aşırı su kullanması. Halkın suyunu yüksek paralar karşılığında yine halka satmaya ve bu yolla su kullanımını azaltmaya "kentsel su mutabakatı" diyorlar. Su temel bir insan hakkıdır. Suyun vazgeçilmez özelliğinden dolayı tüm canlıların yeterli miktar ve kalitede suya erişimi sağlamak zorundadır. Oysa bugün bu hak siyasi iktidar eliyle

yok sayılıyor. Siyasi iktidar; suyu özelleştirmek, şirketler eliyle satmak için çabalıyor ve suyun sahipleri olan tüm canlıları büyük su şirketlerinin müşterileri haline dönüştürmek için uğraşiyor. Halkın verdiği vergiler ve diğer devlet gelirleri artık alt yapı yatırımlarına, yani halka "yol, su elektrik" olarak dönüyor, döndürülüyor. Çünkü şirketlerin kasalarına para aktarıyorlar.

SONUÇ

- 1) Üretim maliyetlerini karşılayamayan küçük çiftçiler ellerindeki toprakları büyük şirketlere veya değişik yapılara satmak zorunda kalacaklar. Yaşamak için kentlere göç edecekler. Kentlerde işsizlik arttıkça, yoksullaşma -sadece işsizler arasında değil çalışanlar arasında da- hızlanacak. Yoksullaşma yayıldıkça, su kontrollü alanların bir yandan sayısı artarken, diğer yandan da suya erişimleri azalacak. Suya erişim azaldıkça başta bebekler ve çocuklar olmak üzere yoksul halk arasında hastalık ve ölümler artacak.
- 2) Ayrıca, tarımsal sulamanın bedeli piyasa fiyatlarına göre belirlendiğinde tarımsal gıda ürünlerinin maliyetleri ve satış fiyatları da yükselecek. Mevcut yetersiz beslenmeye ek olarak, parasızlığa dayalı açlık da gündeme gelecek.

BUNA İZİN VERECEK MİYİZ?

HAYIR!

SUYU NEDEN SATIYORLAR?

Kirli işlerinde kullanacakları enerjiyi arttırmak için; Daha fazla kâr etmek için; Küçük çiftçilerin suya erişimini engelleyip, küçük çiftçiliği ortadan kaldırıp, tanımlı şirketleştirmek için; Evlerimizde yaşamak için ihtiyaç duyduğumuz suyu hem kısıtlayıp hem de pahalılaştırarak buradan elde ettikleri tasarrufu sanayi şirketlerine kullandırmak için...

Evet,

Şirketlerin kârını arttırmak için değil ama halkın ve tüm canlıların yaşamı için gereken su bir HAKTIR! Mücadelemiz, Türkiye’de ve dünyada ticari bir mal olarak değil; bir yaşam hakkı olarak suya erişimi olmayan tek bir kişi ve canlı kalmayınca kadar devam edecektir.

Bu mücadelenin ilk adımı, **16-22 Mart 2009**’da İstanbul’da yapılacak 5. Dünya Su Forumu’na ve dolayısıyla suyu ticarileştirmek için uğraşan şirketlere ve onların destekçilerine karşı bir araya gelerek atılacaktır.

Halkın suyunun ticari bir mal değil, temel bir hak olduğunun savunulacağı bu mücadelede gelin hep birlikte olalım.

SUYUMUZU SATANLAR VE ŞİRKETLERİN DEĞİRMENİNE SU TAŞIYANLAR KİMLER?

Su Şirketleri - Enerji Şirketleri - Tohum Tekelleri - İnşaat ve Finans Şirketleri; kısacası sanayi ve hizmet üretimi yapan bütün şirketler.

Ve onların uluslararası kuruluşları:

Dünya Su Konseyi (WWC), Dünya Su Forumu (WWF), Dünya Ticaret Örgütü (WTO), Dünya Bankası, G7 ve G8 Hükümetleri, Birleşmiş Milletler (BM) vb.

Onlar, suları koruyamayanlardır. Suyu insanlar ve diğer canlılar yararına doğru yönetemeyenlerdir. Onlar bizi susuz bırakarak terbiye etmeye çalışan ve böylece su özelleştirmelerine toplum desteği sağlamayı uman iktidarlar ve yerel yönetimlerdir. O yüzden, yıllardır şehir suyundan mahrum bıraktıkları mahalle ve semtleri birdenbire hatırlayıverdiler. O yüzden son günlerde bu mahallelere sık sık “size su getireceğiz” müjdeleri veriyorlar. Ama bunu neden bugüne kadar yapmadıklarından ve bugün nasıl yapacaklarından hiç bahsetmiyorlar...

SUYUN TİCARETLEŞTİRİLMESİNE HAYIR PLATFORMU

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

ABD, Kanada, Japonya, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya gibi “kalkınmış” ülkelerde temiz suyun %59’unu sanayi ve hizmet şirketleri kullanıyor. Bunlar sözde “kalkınmış ülkeler” ama, bu ülkelerde de milyonlarca işsiz ve geçimlik toprağını şirketlere kaptırmamak için mücadele eden yüz binlerce küçük çiftçi var. Yani, “kalkınmak” halkın değil, şirketlerin zenginleşmesi anlamına geliyor.

Ekvador’un Guayaquil kentinde suyu etkili ve verimli hale getirmek adına, şehir suyu özel şirketlere satıldı.

“Su özelleştirmesinin ardından, belediye su hizmetlerinde çalışan işçi, mühendis ve teknisyenlerin yüzde 80’i işten çıkarıldı. İşten çıkarılanların yerine özel iş bürolarından kiralanmış geçici, güvencesiz, çok düşük ücret ödenen kadrolar istihdam edildi.” (Cesar Cardenas).

PLATFORM BİLEŞENLERİ

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu • Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu • KESK İstanbul Şubeler Platformu • Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği • Türk Tabipleri Birliği/İstanbul Tabip Odası • İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası • Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu • İstanbul Barosu • İstanbul Eczacı Odası • İstanbul Diş Hekimleri Odası • İstanbul Veteriner Hekimler Odası • CHP İstanbul İl Örgütü • EMEK Partisi İstanbul İl Örgütü • Emekçi Hareket Partisi • ÖDP İstanbul İl Örgütü • SHP İstanbul İl Örgütü • TKP İstanbul İl Örgütü • Su Politik • Munzuru Koruma Kurulu • Dayanışma Evleri • Ezilenlerin Sosyalist Platformu • Çorlu Su Yaşamdır Platformu • GDO’ya Hayır Platformu • Halk Cephesi • Halkevleri İstanbul Şubeleri • Öğrenci Kolektifleri • Ekoloji Kolektifi • SOS Çevre Gönüllüleri Platformu • Marmara Çevre Platformu • İdil Kültür Merkezi • Birleşik Metal-İş Sendikası • Petrol-İş Sendikası • Enerji Yapı Yol Sendikası • Çevre Hukuku Derneği • DOĞADER • Gülelsuyu Gülsuyu Güzelleştirme Derneği • Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği • Veteriner Halk Sağlığı Derneği • Kaldıraç Dergisi • İvme Dergisi • İşçi Gazetesi • Dikili Belediyesi

- Resimler, “Kent ve Su - Şener Özler Mimarlık ve Çocuk Resim Yaşaması-2”den alınmıştır.